

N:o 71.

Ank. till Riksd. Kansli den 12 Maj 1880, kl. 1 e. m.

Memorial, med förslag till de återstående stadganden, hvilka böra införas i det nya reglementet för Riksgäldskontoret.

(R. A.)

Utskottet får härmed öfverlemna förslag till de stadganden i det nya reglementet för Riksgäldskontoret, hvilka angå *dels* de under innevarande riksdag, med bifall till Utskottets förslag i dess Utlåtanden N:o 16, punkten 1:o, N:o 10, punkten 31:o, och N:o 53, beslutade och på Riksgäldskontoret anvisade utgifter, *dels* ock Riksgäldskontorets inkomster och öfriga tillgångar utom lånefordringarne.

Enär föreskrifvet vilkor för Gustafs och Carlbergs kopparverks befriande från bergverkstionde fullgjorts, har Utskottet ur den föreslagna § 35 uteslutit hvad i 1879 års reglemente fans om nämnda kopparverk stadgadt.

Med anledning af Riksdagens bifall till Utskottets hemställan i punkten 9:o af dess Utlåtande N:o 11, har ur reglementet uteslutits det tillförene deri förekommade stadgande om inbetalning till Riksgäldskontoret af öfveråriga depositionsmedel.

Ur § 41, angående Riksgäldskontorets upplåning, har Utskottet uteslutit bestämmelserna om redan fullgjord upplåning, men deri infört stadgande om upplåning med anledning af de utaf innevarande års Riksdag på Riksgäldskontoret anvisade utgifter.

Utskottet hemställer,

att det nu öfverlemnade förslag till stadganden må af Riksdagen godkännas.

Stockholm den 12 Maj 1880.

På Stats-Utskottets vägnar:

Carl Ekman.

2:o. Under innevarande riksdag på Riksgäldskontoret anvisade utgifter.

§ 10.

För fortsättande af arbetena ej mindre å norra stambanan genom Norrland än äfven å tvärbanan mellan Torpshammar och riksgränsen har innevarande års Riksdag för år 1881 anvisat ett belopp af 5,100,000 kronor, som det alltså åligger Riksgäldskontoret att tillhandahålla och enligt Kongl. Maj:ts disposition utbetala.

§ 11.

Till utförande af nya byggnader och anläggningar vid statens redan trafikerade jernvägar har innevarande års Riksdag på Riksgäldskontoret anvisat ett särskildt anslag för år 1881 af 300,000 kronor, som det alltså åligger Riksgäldskontoret att tillhandahålla och enligt Kongl. Maj:ts disposition utbetala.

§ 12.

Utaf det till fyllnad i förut beräknade medel för anskaffande af rörlig materiel å norra stambanan norr om Storvik beviljade särskilda anslag å 5,400,000 kronor, har innevarande års Riksdag ställt till Kongl. Maj:ts förfogande för år 1881 det belopp, som deraf återstår oanvisadt, eller 1,400,000 kronor; åliggande det Riksgäldskontoret att nämnda belopp tillhandahålla och enligt Kongl. Maj:ts disposition utbetala.

§ 13.

Innevarande års Riksdag har åt Hudiksvalls stad, såsom understöd dels för inlösen af den jord med derå varande byggnader, som enligt fastställd plan erfordras till utläggande af gator, torg och andra allmänna platser inom den afbrända trakten, dels för bestridande af de med regleringen deraf förenade kostnader i öfrigt beviljat ett lån till belopp af två hundra tusen kronor, att lyftas i Riksgäldskontoret med hälften under år 1881 och med andra hälften under år 1882, uppå vilkor:

1:o) att Stadsfullmäktige, i stadens namn och på dess vägnar, för lånesumman afgifva sin till Riksgäldskontoret eller ordres ställda skuldförbindelse, innefattande de af Riksdagen för lånets användande och återbetalning stadgade vilkor;

2:o) att hvad af lånet icke blifvit hos Riksgäldskontoret uttaget före slutet af år 1882 icke får derefter utbekommas;

3:o) att det i Riksgäldskontoret lyftade lånebeloppet får utan ränta och kapitalafbetalning innehafvas till 1885 års slut, hvarefter, och intill dess lånet blifvit till fullo godtgjort, sex procent å dess ursprungliga belopp bör till Riksgäldskontoret årligen inbetalas, deraf räntan efter fem för hundra å det oguldna kapitalet först beräknas och afgår, samt överskottet utgör kapitalafbetalning; samt

4:o) att inbetalning af den uti nästföregående punkt omförmälda annuitet bör vid hvarje års slut verkställas vid påföljd, för underlåtenhet deraf, att å annuiteten beräknas sex procent ränta från förfalldagen;

åliggande det Riksgäldskontoret att nämnda lånebelopp vederbörande tillhandahålla och behörigen utbetala.

Angående Riksgäldskontorets inkomster och öfriga tillgångar utom lånefordringarne.

§ 33.

De till *Riksgäldskontoret hörande* och dit *anslagna medel* må icke, under någon förevändning eller med hvad vilkor som helst, derifrån ryckas eller användas till andra behof än dem Riksdagen bestämt. Allt förordnande, som deremot strider, vare kraftlöst (68 § Regeringsformen). Och må, vid liqviderande af Riksgäldskontorets fordringar, ackord, utau Riksdagens särskilda samtycke, icke medgifvas.

§ 34.

Riksgäldskontoret eger att emottaga de *medel*, hvilka kunna inflyta vid *försäljning* af Kronan tillhöriga *hus i städerna*; hvarifrån dock undantagas auktionsmedlen för sådana hus, som äro inköpta för Kongl. Flottans i Karlskrona behof eller för allmänna magasinsinrättningens räkning, så vida ej dessa medel blifvit af Rikets Ständer eller Riksdagen för särskildt ändamål anvisade.

§ 35.

Sedan 1877 års Riksdag, i fråga om bergverkstiondens upphörande, beslutat, bland annat, att, med undantag tills vidare för *Sala silfververk* och *Höganäs stenkolsverk*, alla öfriga verk, som nu äro förpligtade till bergverkstiondens utgörande, från och med år 1878 befrias från dylik tionde, dock hvad nedannämnda verk angår med följande vilkor och förbehåll:

a) för *Tunabergs kopparverk*, att dess egare inom 1878 års slut antingen till Kronan afstår all rätt till Tunabergs bergslags allmanning eller ock efter fulla värdet, sådant det vid behörig uppskattning kan vara bestämdt, till Riksgäldskontoret erlägger lösen för den del af allmanningen, som, sedan de till skogsfång derifrån berättigade hemman och lägenheter erhållit mot denna förmån svarande skogsmark, kan verket tillkomma;

b) för *Åtvidabergs kopparverk*, att dess egare inom 1878 års slut antingen till Kronan afstår kopparverkets del af allmanningen Gaddstigen eller ock, derest Kongl. Maj:t, efter det behörig utredning åstadkommits, skulle finna skäl bifalla, att egaren till Åtvidabergs kopparverk må få till fulla värdet lösa berörda allmänningssdel, till Riksgäldskontoret inbetalar det belopp, hvartill densamma kan vara i behörig ordning uppskattad;

c) för *Riddarhytte eller Skilå kopparverk*, att all den lindring i räntan, som $8\frac{7}{10}$ mantal under samma verk lagda hemman såsom bergslagsfrihet åtnjuta, från och med 1878 kommer att upphöra, samt att egaren till verket inom nämnda års slut till Riksgäldskontoret inbetalar den på kopparverket belöpande hälft af skillnaden emellan uppskattningsvärdet å de hemman, som bildats af de under både Riddarhytte koppar- och jernverk till skatte försålda Ramshytte och Skinskattebergs allmänningar, eller 7,331 kronor 25 öre, och den för samma allmänningar erlagda skatteköpeskilling, 84 kronor 8 öre, med 3,623 kronor 58 öre;

d) för *Löfås silfververk*, att egarne af detta verk före 1878 års slut till Riksgäldskontoret inbetala löseskilling för den af verket utgående afrad med 11,344 kronor 60 öre; och

e) för *Dylta svafvel-, vitriol- och rödfärgsverk*, att egaren af detta verk likaledes före 1878 års utgång till Riksgäldskontoret inbetalar löseskilling för den af detta verk utgående afrad med 13,958 kronor 40 öre;

samt med rätt i öfrigt för bergverken att komma i åtnjutande af betrielsen från tionden från och med det år, under hvilket de uppfyllt de ofvan nämnda vilkor och förbehåll, som för vissa bland dem blifvit för sådan befrielse bestämda; så eger Riksgäldskontoret att mottaga de belopp, hvilka till följd af ofvan nämnda vilkor komma att till Riksgäldskontoret inbetalas.

§ 36.

Om Kongl. Statskontoret erhåller större behållningar å sina räkningar i Riksbanken än som för de löpande statsutgifternas bestridande anses erforderliga, eger Riksgäldskontoret att i afräkning å Riksgäldskontoret tillkommande anslag eller på de återbetalningsvilkor, som af Fullmäktige medgifvas, sådana behållningar af Kongl. Statskontoret till förvaltning mottaga.

§ 37.

Från Kongl. Statskontoret eger Riksgäldskontoret att, i mån af behof, under åren 1880 och 1881 utbekomma de i hvardera årets riksstat till utgående från Riksgäldskontoret förslagsvis uppförda anslag till *riksdags-, kyrkomötes- och revisionskostnader, aflöningar, annuiteter och räntor*, efter afdrag af till Riksgäldskontoret ingående ränte- och kapitalbetalningar; börande i den liquid, som enligt § 50 skall för det sistförflutna året i Riksgäldskontoret med statsverket upprättas, Kongl. Statskontoret påföras eller godtgöras det belopp, hvarmed de till Riksgäldskontoret inbetalda förenämnda anslag må hafva understigit eller öfverskjutit den summa, hvarmed berörda utgifter, efter frånräknande af omförmälda afdrag, i verkligheten från Riksgäldskontoret utgått.

§ 38.

Sedan ett särskildt anslag för skogsväsendet vid 1869 års riksdag blifvit på riksstaten under sjunde hufvudtiteln uppfördt, bör, enligt Riksdagens i sammanhang dermed fattade beslut, återstoden utaf *Skogsplanteringskassans* behållning från Kongl. Statskontoret till Riksgäldskontoret öfverlemnas.

§ 39.

Som Riksdagen medgifvit, att de medel, som influtit eller hädanefter inflyta för försäljning, jemlikt Kongl. brevet den 29 Maj 1874, af åtskilliga *mindre kronolägenheter*, och enligt Riksdagens skrifvelse den 11 förutgångna Maj skola af Statskontoret levereras till Riksgäldskontoret att der särskildt bokföras, intill dess Riksdagen fattat beslut om deras användande till inköp af *skogbärande eller till skogsodling tjenlig mark*, må, i den mån tillfällen sig yppa till inköp af dylik mark, hvilka af Kongl. Maj:t pröfvas vara fördelaktiga och hvartill medel icke kunna beredas från det till skogsväsendet anvisade reservationsanslag, få för sådant ändamål af Kongl. Maj:t disponeras, åligger det Riksgäldskontoret att, uppå Kongl. Maj:ts requisition, samma medel utbetala.

§ 40.

I öfverensstämmelse med Riksdagens beslut i fråga om begagnandet af de för *undsättningar* vid *missväxter* eller *fjelslagna skördar* afsedda medel, intill dess desamma behöfva för sagda ändamål användas, skola dessa medel, till den del de icke äro för anvisade utbetalningar erforderliga, öfverlemnas till Riksgäldskontoret; hvaremot det åligger Riksgäldskontoret att sådana mottagna medel enligt Kongl. Maj:ts föreskrift Kongl. Statskontoret uppå dess requisitioner tillhandahålla.

§ 41.

Riksdagen har år 1876 åt Fullmäktige uppdragit att, för konvertering, när omständigheterna dertill föranleda och då sådant med fördel för staten kan ske, af äldre statslån, på sätt och till de belopp Fullmäktige finna lämpligt, dock ej utöfver hvad som till förenämnda konvertering åtgår, försälja eller träffa aftal om blifvande försäljning af vare sig återstående osålda obligationer af 1872 års statslån, eller återstående obligationer af 1875 års i tyska riksmark förskrifna statslån, eller nya, i annat myntslag och med högst fyra och en half procent ränta förskrifna obligationer eller partialförbindelser, dem Fullmäktige ega utfärda; och skola Fullmäktige i öfrigt vid upplåningen tillvägagå på sätt de finna lämpligast och bäst befrämja statens fördel; kommande någon försäljning af 1870 års fem procent-obligationer icke att ega rum förr än Riksdagen om sådan försäljning förordnar och har, i sammanhang härmed, Riksdagen föreskrifvit, att, för den händelse nya obligationer komma att af Riksgäldskontoret utfärdas, Fullmäktige skola underställa Kongl. Maj:ts nådiga fastställelse de beslut, som rörande berörda nya upplåning kunna komma att fattas, med underdånig anhållan att Kongl. Maj:t täcktes å det nya lånet meddela sin garanti.

Dessutom böra Fullmäktige — sedan Kongl. Maj:t bifallit Riksdagens i underdånig skrifvelse framställda begäran derom, att *utlottningslistorna* rörande så väl 1870 års som öfriga i *svenskt mynt* förskrifna *statsobligationer* må såsom bihang få medfölja svensk författningssamling — föranstalta, det nämnda listor hädanefter varda till vederbörande behörigen aflemnade, för att på nämnda sätt komma till allmänhetens kännedom; skolande Fullmäktige, om nya statsobligationer blifva i svenskt mynt förskrifna eller deras belopp varder i svenskt mynt evalveradt, tillse att enahanda kungörelse i afseende å dem utfärdas, äfvensom söka utverka, att dessa obligationer tillhörande kuponger må, på samma sätt som i afseende å kuponger till 1870 och 1872 års lån eger rum, i landtränterierna inlösas och i uppörden mottagas.

Innevarande års Riksdag har bemyndigat Riksgäldskontoret att medelst försäljning af obligationer tillhörande vare sig 1872, 1875, 1878 eller 1880 års

lån bereda erforderlig tillgång till bestridande af de under innevarande riksdag beviljade anslag till statens jernvägsbyggnader i Norrland, till utförande af nya byggnader och anläggningar vid statens redan trafikerade jernvägar och till fyllnad i förut beräknade medel för anskaffande af rörlig materiel å norra stambanan norr om Storvik.

§ 42.

Då obligationer och räntekuponger för de af Riksgäldskontoret upptagna lån icke varda inom den för deras inlösande bestämda *preskriptionstid* hos Riksgäldskontoret föredetta, skola de medel, hvilka för infriandet af sådana obligationer och räntekuponger inestå hos de för lånen afsatta liquidations- och amortissementsfonder, öfverföras till Riksgäldskontorets allmänna kassa, för att till fyllande af Kontorets öfriga behof kunna användas.

§ 43.

De till Riksgäldskontoret influtna medel eller aflemnade behållningar, äfvensom de för jernvägsbyggnaderna upplånta medel samt detta verks öfriga kontanta tillgångar skola, så vidt och så länge de icke behöfva användas för samma verk åliggande utbetalningar, hållas allmänna rörelsen till handa och göras *räntebärande* genom deras insättning mot ränta i Riksbanken, efter öfverenskommelse med Fullmäktige i nämnda bank, eller ock genom desammas utlåning på sätt, som Fullmäktige i Riksgäldskontoret anse innefatta full säkerhet; egande Fullmäktige jemväl att för sådana medel uppköpa antagliga obligationer eller andra förbindelser, som anses kunna utan svårighet och kapitalförlust vid inträffande behof föryttras. Vid utlåning skola Riksgäldskontorets räntebärande obligationer såsom hypotek åtnjuta företräde framför hvarje annan erbjuden säkerhet. Utlåningstiden, lånesummans förhållande till hypoteket samt den ränta, hvilken för ifrågavarande lån skall till Riksgäldskontoret erläggas, må, med afseende å så väl penningställningen som säkerhetens beskaffenhet, af Fullmäktige bestämmas.

§ 44.

För bestridande af Riksgäldskontoret åliggande betalningar eger detta verk att begagna ett *kreditiv i Riksbanken* till belopp af högst en million fem hundra tusen kronor; börande i afseende på kreditivets begagnande de uti bankoreglementet derom meddelade föreskrifter lända till efterrättelse.

§ 45.

Derest sådant för verkställigheten af Riksgäldskontoret åliggande utbetalningar finnes nödvändigt, ega Fullmäktige att anskaffa dertill *erforderliga medel* genom *upplåning* mot Riksgäldskontorets *skuldförbindelser* eller begagnandet af *krediter*, på vilkor som Fullmäktige ega bestämma; egande Fullmäktige derjemte att, för betäckande af Statskontorets skuld till Riksgäldskontoret för lemnad kassa-förstärkning, upplåna erforderliga medel mot Kontorets *obligationer i svenskt mynt*, ställda till inlösen antingen efter viss förfallotid eller efter föregången, af Riksgäldskontoret verkställd uppsägning; varande åt Fullmäktige öfverlemnadt att, med hänsigt till de vid upplåningen sig företeende omständigheter och förhållanden, bestämma räntevilkoren samt fastställa betalningsterminerna för dessa obligationer; dock skola obligationerna, vare sig deras inlösen bestämmes att ske efter uppsägning eller å viss förfallotid, infrias inom sex år från deras utgiftsdatum.

I afseende på öfrig upplåning mot tryckta eller graverade obligationer lemnar Riksdagen särskilda föreskrifter.

§ 46.

De medel, som inflyta å den s. k. *statslånefondens utestående fordringar*, skola, efter afdrag af nödiga förvaltningsutgifter, till Riksgäldskontoret aflemnas.